

Ad. § 59, stk. 3

For arbejdstagere fra de nye EU-lande vil forholdet skulle henføres til det foreslåede § 59, stk. 3, såfremt den pågældende ville kunne have opnået opholds- og arbejdstilladelse.

Bestemmelsen i § 59, stk. 3, finder anvendelse i de tilfælde, hvor den anvendte ulovlige udenlandske arbejdskraft ikke har opnået arbejdstilladelse til den konkrete beskæftigelse. Bestemmelsen anvendes tillige i de tilfælde, hvor der ikke foreligger fornøden opholdstilladelse, men hvor udlændingen har retskrav på at kunne tage ophold her i landet og på at få udstedt en arbejdstilladelse. Med den foreslåede ændring forhøjes strafferammen i disse tilfælde fra fængsel i indtil 1 år til fængsel i indtil 2 år.

Afgørende for, om det er § 59, stk. 2 eller stk. 3, der skal finde anvendelse, er således, om der er tale om beskæftigelse af en udenlandsk arbejdstager uden opholdsret og arbejdstilladelse, eller om der er tale om beskæftigelse af en udenlandsk arbejdstager med opholdsret, men uden den fornødne arbejdstilladelse.

Ad. § 59, stk. 4

Der foreligger næppe tilfælde, hvor en arbejdsgiver ved direkte beskæftigelse ikke ved eller burde vide, at den eller de beskæftigede ikke er berettiget til at tage ansættelse. Dette følger ofte allerede af størrelsen af det aftalte lønniveau.

Denne formodning kan konkret afkræftes, for eksempel i tilfælde hvor den ulovlige udenlandske arbejdskraft ikke er i ansættelsesforhold til arbejdsgiveren, for eksempel hvor en underentreprenør har anvendt ulovlig udenlandsk arbejdskraft. I så fald henføres forholdet til det foreslåede § 59, stk. 6.

Efter gældende bestemmelse (§ 59, stk. 3) er det en skærpende omstændighed, at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed. Dette betyder modsætningsvis, at bestemmelsen ikke kan bringes i

anvendelse, hvis overtrædelsen alene er begået ved simpel uagtsomhed.

Bestemmelsen foreslås ændret ved den foreslåede affattelse af § 59, stk. 4, således at bestemmelsen kan bringes i anvendelse også ved simpel uagtsomhed.

Ad. § 59, stk. 5

Den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 5, er en særlig bevislættelsesregel, hvorefter der i strid med den almindelige regel om anklagemyndighedens bevisbyrde i straffesager (in dubio pro reo) hjemles en subsidiær skønsmæssig fastsættelse af den økonomiske fordel, som må antages at være opnået (bevis-skøn).

Højesteret har godkendt, at den økonomiske fordel ikke nødvendigvis skal beregnes konkret, men at denne fordel kan beregnes ud fra gennemsnitsberegninger (UfR 2001.1046H).

Der henvises til straffelovens 9. kapitel, § 75.

Ad. § 59, stk. 6

Den foreslåede bestemmelse hjemler bødestraf for arbejdsgivere uden skyld (objektivt ansvar). Der findes tilsvarende objektiv bødebestemmelse i arbejdsmiljølovens § 83, jf. lovbekendtgørelse nr. 784 af 11. oktober 1999.

Afgrænsningen af bestemmelsens anvendelsesområde svarer til området, inden for hvilket der efter udlændingeloven kræves arbejdstilladelse. Det er således uden betydning, om der foreligger en formel ansættelsesaftale, og om der udbetales vederlag, eller om arbejdet ydes vederlagsfrit.

Bestemmelsen finder anvendelse over for såvel private som offentlige arbejdsgivere.

Til nr. 2

Med sigte på, at loven kan træde i kraft hurtigst muligt, foreslås det, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.